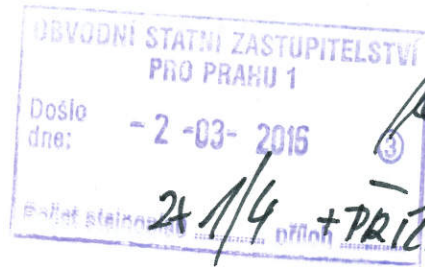

PODÁNO OSOBNĚ

Obvodní státní zastupitelství Praha 1
Nábř. E. Beneše 3
118 00 Praha 1

dvojmo

V Praze dne 1. března 2016

Věc: Trestní oznámení pro podezření ze spáchání trestného činu popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 tr. zákona

Oznamovatelé:

Platforma evropské paměti a svědomí
Konfederace politických vězňů ČR
Svaz Pomocných technických praporů – Vojenských táborů nucených prací ČR
Pražský akademický klub 48
Centrum pro dokumentaci totalitních režimů
Post bellum
Sdružení bývalých politických vězňů

Vážení,

při příležitosti výročí 25. února 1948 vydala KSČM prohlášení následujícího znění:

„Výročí Února 1948 přináší každoročně příležitost k oživení dlouholeté kampaně, jejímž úkolem je vnutit široké veřejnosti minimálně nepřesnou interpretaci tehdejších událostí, vysvětlit zásadní politické změny jako mocenský puč, popřít věrohodnost skutečnosti, že se na změnách podílely široké vrstvy občanů. Protikomunistické tažení se snaží zastřít fakt, že KSČ tehdy aktivně prosazovala životní zájmy širokých neprivilegovaných vrstev, a to jí přineslo úspěch.

KSČM se k revolučnímu základu února 1948 hlásí. Oceňuje práci a obětavost generací budovatelů první formy socialismu. Zároveň však hluboce lituje tragických deformací a nedostatků, které během vývoje myšlenku socialismu ochudily a poškodily. KSČM připomíná, že se po listopadu 1989 omluvila všem, jejichž život tyto deformace negativně zasáhly.¹“

¹ <https://www.kscm.cz/uvodni-stranka/aktuality/104360/kscm-a-unor-1948>, naposledy staženo dne 1.3.2016, viz též Příloha 1

Přihlášení se k „revolučnímu základu“ února 1948 znamená, že se KSČM přihlašuje ke všem zločinům, které provázely tento revoluční základ. Tedy nejen k násilí, kterým porušila stávající ústavu ozbrojením svých členů a vytvořením tzv. Lidových milic, k násilí, které použila proti demokratickým stranám a jejím členům a k hrozbám proti ostatním spoluobčanům a k destruování demokracie, ale i k revolučnímu základu, kterým bylo mučení a věšení politických protivníků, jejich dlouholeté věznění a zabavování jejich majetku, či střílení politických uprchlíků a členů jejich rodin na hranicích. KSČ pronásledovala své politické odpůrce od uchopení moci v únoru 1948 až do konce trvání režimu, tj. do listopadu 1989. Je pokrytecké nazývat tyto zločiny anonymně deformacemi a nedostatky, které „myšlenku socialismu ochudily a poškodily“. Zločiny nelze ochudit, ani poškodit. Zločin zůstává zločinem stejně jako vražda vraždou. Všechny nejtěžší zločiny na českém a slovenském národě páchané plošně proti celým vrstvám a třídám obyvatelstva odporovaly již od roku 1948 Všeobecné deklaraci lidských práv, která garantovala všechna moderní občanská a politická práva, především právo na život, svobodu a osobní bezpečnost, a která stanovovala, že nikdo nesmí být podrobován mučení nebo krutému nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestu, či že nikdo nesmí být svévolně zatčen, zadržen nebo vyhoštěn. Mezi tato práva patřilo i právo na svobodu a opuštění vlastní země. Přesto komunistický režim na státních hranicích zabíjel bezbranné civilisty; zdokumentováno je minimálně 320 obětí z let 1948-1989. Je zřejmé, že zločiny páchané komunistickým totalitním režimem byly výsměchem Všeobecné deklaraci lidských práv a hlubokým pohrdáním s ní, jakož i dalšími mezinárodními právně závaznými úmluvami, které komunistický režim postupně ratifikoval. Za pozornost např. stojí, že s platností od 1.1.1970 komunistický režim uzákonil nepromlčitelnost vraždy spáchané jako zločin proti lidskosti, avšak uprchlíky na hranicích vraždil dále. Právě konfrontace s mezinárodními úmluvami o občanských a lidských právech, které se staly součástí čs. právního řádu, vylučuje, že by se mohlo ze strany komunistické strany, strůjkyne totalitního režimu, jednat v případě páchaných zločinů jen o deformace a nedostatky, nebo snad chyby, za které jsou dnešní KSČM vydávány.

Pokud představitelé KSČM oceňují „práci a obětavost generací budovatelů první formy socialismu“, pak oceňují ony shora uvedené zločiny, které byly samotnou podstatou oné „první formy socialismu“, jak dnes KSČM nazývá komunismus. To neznamená nic jiného, než, že autoři shora uvedeného tiskového prohlášení k výročí komunistického puče tímto prohlášením jako objektivní stránkou a úmyslem (zaviněním) ospravedlnit komunistické zločiny naplnili skutkovou podstatu trestného činu **Popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 trestního zákona:**

Kdo veřejně popírá, zpochybňuje, schvaluje nebo se snaží ospravedlnit nacistické, komunistické nebo jiné genocidium nebo nacistické, komunistické nebo jiné zločiny proti lidskosti nebo válečné zločiny nebo zločiny proti míru, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

Přihlášení se k revolučnímu základu února, který tvořily shora uvedené zločiny, nepochybně naplňuje všechny znaky skutkové podstaty výše uvedeného trestného činu. Komunisté se nikdy po celou dobu svého totalitního režimu za únorový revoluční základ nestyděli, chlubil se jím, ve své propagandě jej dávali za vzor, vyučovali o něm ve školách a nutili občany, aby jej na různých manifestacích oslavovali. Každý starší občan této země si pamatuje komunistické revoluční plakáty z dob únorových výročí, které většinou zobrazovaly milicionáře s puškou. Proti komu měly pušky Lidových milicí střílet, se komunisté nikdy netajili – proti „reakci“, jíž byli všichni spoluobčané jiného politického názoru.

Revoluční základ, na který se odkazuje KSČM, však přesahuje Českou republiku. Každý starší občan této země si totiž také pamatuje revoluční plakáty s křížníkem Aurorou, ze kterého byl vydán první výstřel krvavé bolševické revoluce v Rusku.

Jelikož mělo Československo od svého vzniku do února 1948 s výjimkou válečného období demokratické státní zřízení, je nutné vycházet z toho, že KSČM při oceňování „práce a obětavosti generací budovatelů první formy socialismu“ ve spojení s „přihlášením se k revolučnímu základu února 1948“ oceňuje, schvaluje a ospravedlňuje nejtěžší zločiny mezinárodního komunismu jako takového, který byl poprvé nastolen bolševickou revolucí v Rusku v roce 1917. KSČM tedy schvaluje a snaží se ospravedlnit mezinárodní zločiny éry Stalina v Sovětském svazu - masové vyvražďování obyvatelstva uměle vyvolaným hladomorem na Ukrajině či v Moldavsku, masové deportace obyvatel Baltických států či Krymských Tatarů a dalších etnických skupin, nebo masové vraždy válečných zajatců jako např. Katyňský masakr, ale také další válečné zločiny a zločiny proti lidskosti páchané komunistickými diktaturami až do pádu komunismu v Evropě - jako například sovětskou vojenskou invazi v Maďarsku v roce 1956, zotročování lidí a používání otrockých prací v gulagu a jiných tzv. pracovních táborech v celém komunistickém bloku, zabíjení uprchlíků podél celé Železné opony až do roku 1989, či masovou perzekuci a deportaci turecké menšiny z Bulharska v letech 1985-1989. Na základě shora uvedené formulace nelze ani vyloučit, že KSČM schvaluje i zločiny proti lidskosti páchané komunistickými diktaturami ve světě dodnes.

Za zločiny spáchané na lidu ČSR se KSČ nikdy neomluvila a pokud dnešní představitelé KSČM odkazují na omluvu své předchůdkyně – KSČ, pak nemluví pravdu, jak je to u komunistů obvyklé. Jakousi „omluvu“ je možno najít na webu KSČM (www.kscm.cz), kde se nalézá dokument s názvem „*Prohlášení k občanům ČSSR*“ ze dne 20.12.1989. Z tohoto dokumentu je patrné, že KSČ se nikdy neomluvila za zločinný předlistopadový komunistický režim. V dokumentu se jasně píše: „*Protože naše bývalé vedení nenašlo v sobě dosud tolik cti a odvahy veřejně se omluvit, činí tak delegáti mimořádného sjezdu KSČ*“. Toto prohlášení (dokument) není usnesením KSČ, není to ani oficiální dokument KSČ! A pochopitelně to není ani usnesení současné komunistické strany – KSČM. Pod tímto prohlášením jsou pouze podepsáni *Delegáti mimořádného sjezdu KSČ*. Jde tedy o prohlášení určité skupiny lidí – několika delegátů sjezdu.

Z výše uvedeného je patrné, že představitelé KSČM svým prohlášením k výročí února naplnili podle oznamovatelů skutkovou podstatu trestného činu podle § 405 trestního zákona a je na místě zahájit šetření o tomto jejich jednání a případně vznést obvinění z uvedeného trestného činu na autory tohoto prohlášení.

N. Winkelmannová

Neela Winkelmannová, výkonná ředitelka
Platforma evropské paměti a svědomí, Londýnská 159/43, 120 00 Praha 2
(korespondenční adresa)

Platforma evropské paměti a svědomí
Londýnská 159/43, 120 00 Praha 2
IČ: 72559071 DIČ: CZ72559071

Naděžda Kavalířová

Naděžda Kavalířová, předsedkyně
Konfederace politických vězňů ČR, Škrétova 6, 120 00 Praha 2

Svaz PTP-VTNP ČR
*pomocné technické prapory
vojenské tábory nucených prací*
Generála Píky č. 1, BOX 250, 160 41 Praha 6
Jan Decker, předseda
Svaz PTP – VTNP ČR, Generála Píky 1, 160 00 Praha 6

Jaroslav Müller

Jaroslav Müller, předseda
Pražský akademický klub 48, Biskupcova 173, 130 00 Praha 3

Peter Rendek
Peter Rendek, výkonný ředitel

Centrum pro dokumentaci totalitních režimů, Františka Křížka 1164/32, 170 00 Praha 7

Mikuláš Kroupa
Mikuláš Kroupa, ředitel

Post bellum, Sněmovní 174/7, 118 00 Praha 1- Malá Strana

POST BELLUM o.p.s. ©
Sněmovní 7, 118 00 Praha 1
IČO: 265 48 526
email: info@postbellum.cz
www.pametnaroda.cz

Ladislav Bergmann

Ladislav Bergmann, předseda

Sdružení bývalých politických vězňů, Na Bělidle 252/34, 150 00 Praha 5-Smíchov

Výročí Února 1948

(24.2.2016)

Výročí Února 1948 přináší každoročně příležitost k oživení dlouholeté kampaně, jejímž úkolem je vnutit široké veřejnosti minimálně nepřesnou interpretaci tehdejších událostí, vysvětlit zásadní politické změny jako mocenský puč, popřít věrohodnost skutečnosti, že se na změnách podílely široké vrstvy občanů. Protikomunistické tažení se snaží zastříit fakt, že KSČ tehdy aktivně prosazovala životní zájmy širokých neprivilegovaných vrstev, a to jí přineslo úspěch.

KSČM se k revolučnímu základu února 1948 hlásí. Oceňuje práci a obětavost generací budovatelů první formy socialismu. Zároveň však hluboce lituje tragických deformací a nedostatků, které během vývoje myšlenku socialismu ochudily a poškodily. KSČM připomíná, že se po listopadu 1989 omluvila všem, jejichž život tyto deformace negativně zasáhly. KSČM v reakci na kampaň opakovaně deklaruje zájem na objektivní analýze historické formy socialismu před rokem 1989. Je přesvědčena, že podrobné, nezaujaté hodnocení může přispět k podpoře myšlenky nové, demokratické a humánní podoby socialismu. KSČM se nevrací zpět k již k překonané formě, ale snaží se najít cestu k sociálně spravedlivé společnosti 21. století.

Autor: Mediální úsek ÚV KSČM

Zdroj: <https://www.kscm.cz/uvodni-stranka/aktuality/104360/kscm-a-unor-1948>

Staženo naposledy 1. března 2016